

være andet. Naar det ærede Medlem staar her og fortæller om alle de Velgerninger, han har gjort mig, baade om at der blev givet mig øget Kontorhold osv. — jeg beder ærede Medlemmer undskyldte, hvis jeg ikke taler saa fortløbende, som jeg skulde, men jeg er lige staaet ud af min Seng med 39 Graders Feber. Jeg er derfor ikke saa stærkt oplagt til at tale. Men naar det ærede Medlem fortæller om de Velgerninger, der ere viste mig ved Øgelsen af mit Kontorhold, vil jeg sige, at jeg jo har paavist, at jeg ved Kursforskel led et saa stort Tab, at jeg paa nogle faa Hundrede Kr. nær kun fik det ækvivaleret ved Kontorholdsgodtgørelsen. Jeg blev altsaa i Virkeligheden ikke bedre stillet. Hvad er det for noget at fortælle, at jeg kunde føre paa Regning, hvad jeg brugte til Kontorhold! Jeg skulde blot have prøvet at føre paa Regning, hvad jeg brugte til Kontorhold og Arbejdskraft, saa skulde vi have set Løjer, saa kunde det være, at det, som det ærede Medlem saa gerne vilde have, var sket noget tidligere, virkelig var indtruffet.

Det er ogsaa henrivende at høre det ærede Medlem staa og tale om en af de Mænd, der med Navns Underskrift har indgivet Klage over mig, og hvis Troværdighed jeg skulde have kviet mig ved at bevidne, da han skulde underskrive som Vitterlighedsvidne. Da jeg nu anser den Mand for en af de største Løgnehalse, jeg nogen Sinde har truffet paa . . .

Formanden: Det er ikke noget parlamentarisk Udtryk.

Forslagsstilleren (Fraenkel): Jeg er uheldig i Dag; det maa være, fordi jeg ikke er rask, jeg beder Herrerne meget undskyldte. Men hvor kan jeg saa bevidne den Mands Troværdighed, det er ganske umuligt. Hvor kan man overhovedet kræve mig til Regnskab for det! Det maa jo være et rent subjektivt Skøn, hvordan jeg ser paa den Mands Troværdighed. Men dette er alt sammen noget, jeg vil kunne gøre nøjagtigt Rede for i Kommissionen; jeg vil ikke forhale Diskussionen med disse Enkeltheder, som intet som helst have paa sig.

Det ærede Medlems Stilling er til en

vis Grad stærk, naar han taler om mine økonomiske Forhold, saadan som de vare paa det Tidspunkt, da jeg indsendte mit Nødsskrift. For det er rigtigt, at da vare de daarlige. Jeg stod i et kritisk Moment, men jeg maatte staa i det, og det var Ministeriets Skyld, at jeg stod i det, og det var først og sidst Ministeriets Skyld, fordi det forbigik mig ved Avancement. Det kan virkelig ikke nytte noget at ville anføre fra hele min Tjenestetid denne eneste Fejl, der staar i 2den—3die Plan i en Smørberetning. Det gaar ikke, for Folk, der have arbejdet noget, komme selvfølgelig til at gøre en Fejl en Gang imellem, og paa andet vil det være Ministeriet umuligt at støtte en Retfærdiggørelse af min Forbigaaelse. Naar jeg tager derud og tror, at jeg skal avancere og blive løst ud af Miseren, og naar i Stedet derfor mine Udgifter stige mere og mere, og jeg saa ikke bliver løst ud af Miseren, maa der komme et kritisk Moment, og saa har jeg altsaa trukket en Veksel paa Udenrigsministeriet, hvor jeg havde Penge liggende i Forvejen.

Men der er en hel Række Ting af ganske anden Betydning end de, det ærede Medlem har omtalt, men som han slet ikke har berørt. Hvor kan det ærede Medlem, naar jeg forlanger min Sag undersøgt, afvise mig og sige, at han vil ikke tale mere med mig om det? Hvor kan det gaa til, at det ærede Medlem ikke forsikrer sig om, at det, som han til syvende og sidst vil anvende mod mig, Vekslen, er i Orden? Hvordan kan det gaa til, at han slet ikke omtaler, at medens jeg hævder, at Ministeriet har haft Penge liggende af mine, som det kunde betale med, saa hævder Ministeriet, at det ingen Penge har haft af mine? Hvordan kan det gaa til, at noget saa graverende sker, at man skjuler selve Anklagegrundlaget for mig; nemlig de to Erklæringer, og at det fremgaar af det hele, at man har faaet Direktøren i Udenrigsministeriet til at underskrive en Anvisning, uden at han har vidst, hvad det var, han underskrev. Det høre vi slet ikke noget om. Det, som det hele gaar ud paa, er naturligvis, at jeg grises til, og at jeg skal staa i den almindelige Bevidsthed som en insolvent Mand, hvad jeg for Resten slet ikke var, naar